

РЕШЕНИЕ № 16

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на двадесет и втори ноември две хиляди и двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНТОАНЕТА ДАНОВА
ЧЛЕНОВЕ: КРАСИМИРА МЕДАРОВА
МАРИЯ МИТЕВА

при участието на секретаря: Илияна Петкова в присъствието на прокурор Кирил Иванов изслуша докладваното от съдия Мария Митева н. дело № 761/2022 година

Производството по делото е образувано на основание чл. 346, т. 1 от НПК по касационен протест на прокурор при Апелативна специализирана прокуратура срещу нова въззивна присъда № 3 от 30.05.2022 г. на Апелативен специализиран наказателен съд,, постановена по ВНОХД №323/2021 г. по описа на същия съд.

В касационния протест и допълнението към него се изтъкват аргументи за това, че въззивната присъда е неправилна, тъй като въззивният съд е допуснал съществени процесуални нарушения, отнасящи се до установяване, проверка и оценка на релевантните по делото факти /чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 5 НПК/. Сочи се, че не всички доказателства са анализирани внимателно и задълбочено, каквито са изискванията на процесуалния закон, а въззивният съд е дал приоритет на доказателствата, които са в полза на защитната теза и не е кредитирал тези, които са в подкрепа на обвинението. Изтъква се, че въззивната инстанция не е изложила нужните съображения, мотивите са схематични и е направен необоснован извод за правилността на установената от първостепенния съд фактическа обстановка. Подчертава се, че въззивната инстанция не е анализирала и събраните по делото доказателства, свързани с резултатите от изготвените и приложени по делото веществени доказателствени средства по експлоатираните специални разузнавателни средства и свързаните с тях показания на свидетелите К., Г., Б., М. и обясненията на подс. И., както и заключенията на двете счетоводни експертизи. Развиват се и доводи за накърнени права на прокуратурата, като страна в процеса, поради това, че не е било уважено искане за назначаване на допълнителна съдебно - счетоводна експертиза.

В заключение се прави искане за отмяна на атакуваната с касационния протест присъда на Апелативния специализиран съд, 5-ти състав, постановена по ВНОХД № 323/21 г. и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

В съдебното заседание пред касационната инстанция представителят Върховна касационна прокуратура не поддържа протеста. Излага съображения, че залегналите в касационния протест основания за отмяна на атакуваната присъда не са налице. Счита, че съдебния акт на въззивния съд е подробен и аргументиран, като са изложени обосновани изводи както от правна, така и от фактическа страна. Развива доводи, че постановената от въззивната инстанция присъда е в

съответствие с доказателствата по делото. Предлага касационният протест да бъде оставен без уважение, а атакуваната присъда, да бъде оставена в сила.

Адв. Н., защитник на подс. Б., заявява, че протестът не отговоря на изискванията на НПК, а е формален, защото както в касационния протест, така и в допълнението към него не са излагат съображения за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Счита, че протеста по принцип е бланкетен и не следва да бъде обсъждан, не са накърнени правата на прокуратурата, а приетите по делото експертизи не дават основание за назначаване на нова експертиза. Изтъква, че и в експертизите се борава с вероятности, а предположенията не могат да бъдат поставени в основата на крайния съдебен акт.

Моли атакуваната присъда да бъде оставена в сила.

Адв. Я., защитник на подс. Б. развива доводи, че присъдата на въззивния съд е правилна, законосъобразна и съобразена с доказателствата по делото. Сочи, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Изтъква, че документите, които прокуратурата иска да бъдат изследвани, са били на разположение по време на досъдебната фаза на процеса, но прокуратурата не е положила усилия да ги изследва.

Моли атакуваната присъда да бъде оставена в сила.

Адв. Д., защитник на подс. К. излага съображения, че протестираната присъда на Апелативния специализиран наказателен съд е правилна и законосъобразна и почива на събраните по делото доказателства.

Моли новата въззивна присъда да бъде оставена в сила.

Адв. Г., защитник на подс. В. оспорва протеста и допълнението към него и счита, че е неоснователен. Поддържа казаното от защитниците на другите подсъдими и заявява, че оплакването за това, че не е назначена допълнителна счетоводна експертиза е намерило отговор в мотивите към присъдата.

Моли атакуваната присъда да бъде оставена в сила.

Подс. В. в лича защита поддържа казаното от неговия защитник.

В последната си дума подс. В. моли атакуваната присъда на въззивния съд да бъде потвърдена.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, като обсъди доводите на страните и извърши проверка в пределите по чл. 347, ал. 1 от НПК, намери за установено следното.

Касационният протест е допустим и разгледан по същество е основателен.

С присъда от 18.02.2021 г., постановена по нохд № 554/15 г. СНС, 9-ти състав, е признал подс. Р. Й. Б. за ВИНОВЕН В ТОВА, че през периода от неустановена дата през м. май 2011 г. до 18.07.2012 г. в [населено място], [населено място] и [населено място] се сговорил с Д. Н. Б., М. Р. К., И. Д. И. /по отношение на когото наказателното производство е прекратено/, а след 01.08.2011 г. и с П. В. В. да вършат в страната престъпления по чл. 255, ал. 1 и ал. 3 от НК, чрез които се целяло да се набави имотна облага - престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, поради което на основание чл. 303 от НПК ГО е ОСЪДИЛ за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 2 б. Б НК, като му е наложил наказание „ПРОБАЦИЯ”, включващо следните пробационни мерки: "Задължителна регистрация по настоящ адрес" за срок от ДВЕ ГОДИНИ с явяване и подписване на осъдения два пъти седмично; "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от ДВЕ ГОДИНИ и "Безвъзмезден труд в полза на обществото по 200 часа годишно" за срок от ДВЕ ГОДИНИ.

На основание чл. 304 ОТ НПК ГО е ОПРАВДАЛ за това да се е сговорил с Д. Н. Б., М. Р. К., И. Д. И. /по отношение на когото наказателното производство е прекратено/, в периода от началото на м. януари 2010 г. до неустановена дата през

м. май 2011 г., а по отношение на П. В. В., да се е сговорил с него в периода от началото на м. януари 2010. до 01.08.2011 г., както и за това деянието да съставлява престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. с ал. 1 НК.

На основание чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 от НК е ПРИСПАДНАЛ от така наложеното наказание времето, през което Р. Й. Б. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по настоящето наказателно производство.

ОСЪДИЛ е на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия Р. Й. Б. да заплати сумата от 1006,28 лв., представляващи разноски от досъдебната фаза на процеса, както и 1037,97 лв., представляващи разноски, направени в съдебната фаза на процеса.

ПРИЗНАЛ е на основание чл. 304 от НПК ЗА НЕВИНОВЕН ПОДСЪДИМИЯ Р. Й. Б. за това, че през периода от 30.03.2011 г. до 29.03.2012 г. в [населено място] при условията на продължавано престъпление, и съучастие с лицата П. В. В., Д. Н. Б., М. Р. К. и И. Д. И. /помагачи/ за финансовите 2010 г. и 2011 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - 16 153 180. 42 лв. за „фирма“ ЕИК[ЕИК], представляващо дължим корпоративен данък като на 30.03.2011 г. в ГДД с вх. № 294351000226038/30.03.2011 г. която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО, подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2010 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - корпоративен данък в размер на 5 589 830.75 лв. /пет милиона петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки/, като е потвърдил неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 9 242 652,73 /девет милиона двеста четиридесет и две хиляди шестстотин петдесет и два лева и седемдесет и три стотинки/ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 55 898 307.85 /петдесет и пет милиона осемстотин деветдесет и осем хиляди триста и седем лева и осемдесет и пет ст./ лева и променил резултата за финансовата 2010 г., като в Част VI, ред 11 е декларирал корпоративен данък за внасяне в размер на 924 265,27 /деветстотин двадесет и четири хиляди двеста шестдесет и пет лева и двадесет и седем стотинки/ лева от декларацията, а действително установения е 5 589 830.75 лв. /пет милиона петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки /лева.

На 29.03.2012 г. в ГДД с вх.№294351200248914/29.03.2012 г., която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2011 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - корпоративен данък в размер на 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева, като е потвърдил неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 2 594 376, 09 /два милиона петстотин деветдесет и четири хиляди триста седемдесет и шест лева и девет ст./ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 105 633 496, 70 /сто и пет милиона шестстотин тридесет и три хиляди четиристотин деветдесет и шест лева и седемдесет ст./лева и променил резултата за финансовата 2011 г., като в Част VI, ред 11 е декларирал корпоративен данък за внасяне в размер на 259 437,61 /двеста петдесет и девет хиляди четиристотин тридесет и седем лева и шестдесет и една ст./ лева от декларацията,, а действително установения е 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева. поради което го е ОПРАВДАЛ по така повдигнатото му обвинение

за престъпление по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 2, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

ПРИЗНАЛ е подсъдимия Д. Н. Б. ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ през периода от неустановена дата през м. май 2011 г. до 18.07.2012 г. в [населено място], [населено място] и [населено място] се сговорил с Р. Й. Б., М. Р. К., И. Д. И. /по отношение на когото наказателното производство е прекратено/, а след 01.08.2011 г. и с П. В. В. да вършат в страната престъпления по чл. 255, ал. 1 и ал. 3 от НК, чрез които се целяло да се набави имотна облага - престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, поради което на основание чл. 303 от НПК ГО е ОСЪДИЛ за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. Б НК, като му е наложил наказание „ПРОБАЦИЯ,, включващо следните пробационни мерки: "Задължителна регистрация по настоящ адрес" за срок от ДВЕ ГОДИНИ с явяване и подписване на осъдения два пъти седмично; "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от ДВЕ ГОДИНИ и „Безвъзмезден труд в полза на обществото” по 200 часа годишно" за срок от ДВЕ ГОДИНИ.

На основание чл. 304 ОТ НПК ГО е ОПРАВДАЛ за това да се е сговорил с Р. Й. Б., М. Р. К., И. Д. И. /по отношение на когото наказателното производство е прекратено/, в периода от началото на м. януари 2010 г. до неустановена дата през м. май 2011 г., а по отношение на П. В. В., да се е сговорил с него в периода от началото на м. януари 2010 г. до 01.08.2011 г., както и за това деянието да съставлява престъпление чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК.

На основание чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 от НК е ПРИСПАДНАЛ от така наложеното наказание времето, през което Д. Н. Б. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража" по настоящето наказателно производство.

ОСЪДИЛ е на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия Д. Н. Б. да заплати сумата от 1006, 28 лв., представляващи разноски от досъдебната фаза на процеса, както и 1037.97 лв., представляващи разноски, направени в съдебната фаза на процеса.

ПРИЗНАЛ е на основание чл. 304 от НПК ЗА НЕВИНОВЕН ПОДСЪДИМИЯ Д. Н. Б. за това, че през периода от 30.03.2011 г. до 29.03.2012 г. в [населено място] при условията на продължавано престъпление и в съучастие като помагач с лицата Р. Й. Б. /извършител/, И. Д. И., П. В. В. и М. Р. К. /помагачи/ за финансовите 2010 г. и 2011 г. умишлено е улеснил Р. Й. Б. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - 16 153 180.42 лв. за „фирма" ЕИК[ЕИК], представляващо дължим корпоративен данък като на 30.03.2011 г. в ГДД с вх.№294351000226038/30.03.2011 г., която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО, подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2010 г. да избегне установяването и плащането на данъчни адължения в особено големи размери - корпоративен данък в размер на 5 589 830.75 лв. /пет милиона петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки/, да потвърди неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 9 242 652,73 /девет милиона двеста четиридесет и две хиляди шестстотин петдесет и два лева и седемдесет и три стотинки/ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 55 898 307 .85 /петдесет и пет милиона осемстотин деветдесет и осем хиляди триста и седем лева и осемдесет и пет ст./ лева и да промени резултата за финансовата 2010 г., като в Част VI, ред 11 да декларира корпоративен данък за внасяне в размер на 924 265,27 /деветстотин двадесет и четири хиляди двеста шестдесет и пет лева и двадесет и седем стотинки/ лева от декларацията, а действително установения е 5 589 830.75 лв. /пет милиона

петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки /лева.

На 29.03.2012 г. в ГДД с вх.№294351200248914/29.03.2012 г., която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2011 г. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - корпоративен данък в размер на 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева, да потвърди неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 2 594 376, 09 /два милиона петстотин деветдесет и четири хиляди триста седемдесет и шест лева и девет ст./ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 105 633 496, 70 /сто и пет милиона шестстотин тридесет и три хиляди четиристотин деветдесет и шест лева и седемдесет ст./лева и да промени резултата за финансовата 2011 г., като в Част VI, ред 11 да декларира корпоративен данък за внасяне в размер на 259 437,61 /двеста петдесет и девет хиляди четиристотин тридесет и седем лева и шестдесет и една ст./ лева от декларацията, а действително установения е 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева, поради което го е ОПРАВДАЛ по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 2, пр. 1, вр. чл. 26 ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК.

Със същата присъда съдът е признал подсъдимия М. Р. К. ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ през периода от неустановена дата през м. май 2011 г. до 18.07.2012 г. в [населено място], /населено място/ и [населено място] се сговорил с Р. Й. Б., Д. Н. Б., И. Д. И./по отношение на когото наказателното производство е прекратено/, а след 01.08.2011 г. и с П. В. В. да вършат в страната престъпления по чл. 255, ал. 1 и ал. 3 от НК, чрез които се целяло да се набави имотна облага - престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК, поради което на основание чл. 303 от НПК ГО е ОСЪДИЛ за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. Б НК, като му е наложил наказание „ПРОБАЦИЯ„, включващо следните пробационни мерки: "Задължителна регистрация по настоящ адрес" за срок от ДВЕ ГОДИНИ с явяване и подписване на осъдения два пъти седмично; „Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от ДВЕ ГОДИНИ и "Безвъзмезден труд в полза на обществото по 200 часа годишно" за срок от ДВЕ ГОДИНИ.

На основание чл. 304 ОТ НПК ГО е ОПРАВДАЛ за това да се е сговорил с Р. Й. Б., Д. Н. Б., И. Д. И./по отношение на когото наказателното производство е прекратено/, в периода от началото на м. януари 2010. до неустановена дата през м. май 2011 г., а по отношение на П. В. В., да се е сговорил с него в периода от началото на м. януари 2010 г. до 01.08.2011 г., както и за това деянието да съставлява престъпление по чл. 321, ал.3, т. 2, вр. с ал. 2 от НК.

На основание чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 от НК е ПРИСПАДНАЛ от така наложеното наказание времето, през което М. Р. К. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража" по настоящето наказателно производство. ОСЪДИЛ е на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия М. Р. К. да заплати сумата от 1006, 28 лв., представляващи разноски от досъдебната фаза на процеса, както и 1037.97 лв., представляващи разноски, направени в съдебната фаза на процеса.

ПРИЗНАЛ е на основание чл. 304 от НПК ЗА НЕВИНОВЕН ПОДСЪДИМИЯ М. Р. К. за това, че през периода от 30.03.2011 г. до 29.03.2012 г. в [населено място] при условията на продължавано престъпление, и в съучастие като помагач с лицата Р. Й. Б. /извършител/, Д. Н. Б., П. В. В. и И. Д. И. /помагачи/ за

финансовите 2010 г. и 2011 г. умишлено е улеснил Р. Й. Б. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - 16 153 180 .42 лв. за „фирма“ ЕИК[ЕИК], представляващо дължим корпоративен данък като на 30.03.2011 г. в ГДД с вх.№294351000226038/30.03.2011 г. която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2010 г. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – корпоративен данък в размер на 5 589 830.75 лв. /пет милиона петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки/, да потвърди неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 9 242 652.73 /девет милиона двеста четиридесет и две хиляди шестстотин петдесет и два лева и седемдесет и три стотинки/ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 55 898 307 .85 /петдесет и пет милиона осемстотин деветдесет и осем хиляди триста и седем лева и осемдесет и пет ст./ лева и да промени резултата за финансовата 2010 г., като в Част VI, ред 11 да декларира корпоративен данък за внасяне в размер на 924 265.27 /деветстотин двадесет и четири хиляди двеста шестдесет и пет лева и двадесет и седем стотинки/ лева от декларацията, а действително установения е 5 589 830.75 лв. /пет милиона петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки /лева.

На 29.03.2012 г. в ГДД с вх.№294351200248914/29.03.2012 г., която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2011 г. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - корпоративен данък в размер на 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева, да потвърди неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 2 594 376, 09 /два милиона петстотин деветдесет и четири хиляди триста седемдесет и шест лева и девет ст./ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 105 633 496, 70 /сто и пет милиона шестстотин тридесет и три хиляди четиристотин деветдесет и шест лева и седемдесет ст./лева и да промени резултата за финансовата 2011 г., като в Част VI, ред 11 да декларира корпоративен данък за внасяне в размер на 259 437,61 /двеста петдесет и девет хиляди четиристотин тридесет и седем лева и шестдесет и една ст./ лева от декларацията, а действително установения е 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева, поради което го е ОПРАВДАЛ по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 2, пр. 1 вр. чл. 26, ал.1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК.

Признал е подсъдимия П. В. В. ЗА ВИНОВЕН В ТОВА, ЧЕ през периода от 01.08.2011 г. до 18.07.2012 г. в [населено място], [населено място] и [населено място] се сговорил с Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К., И. Д. И. /по отношение на когото наказателното производство е прекратено/, да вършат в страната престъпления по чл. 255, ал. 1 и ал. 3 от НК, чрез които се целяло да се набави имотна облага - престъпление по чл. 321 ал.6 от НК, поради което на основание чл. 303 от НПК ГО е ОСЪДИЛ за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. Б НК като му е наложил наказание „ПРОБАЦИЯ”, включващо следните пробационни мерки: "Задължителна регистрация по настоящ адрес" за срок от ЕДНА ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА с явяване и подписване на осъдения два пъти седмично; "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от ЕДНА

ГОДИНА и ШЕСТ МЕСЕЦА и "Безвъзмезден труд в полза на обществото по 200 часа годишно" за срок от ДВЕ години.

На основание чл. 59, ал. 2 вр. ал. 1, т. 1 от НК е приспаднал от така наложеното наказание времето, през което П. В. В. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по настоящето наказателно производство.

ОСЪДИЛ е на основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия П. В. В. да заплати сумата от 1006, 28 лв., представляващи разноски от досъдебната фаза на процеса, както и 1037.97 лв., представляващи разноски, направени в съдебната фаза на процеса.

ПРИЗНАВЛ е на основание чл. 304 от НПК ЗА НЕВИНОВЕН подсъдимия П. В. В. за това, че през периода от 30.03.2011 г. до 29.03.2012 г. в [населено място] при условията на продължавано престъпление, и в съучастие като помагач с лицата Р. Й. Б. /извършител/, Д. Н. Б., М. Р. К. и И. Д. И. /помагачи/ за финансовите 2010 г. и 2011 г. умишлено е улеснил Р. Й. Б. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - 16 153 180 .42 лв. за „фирма“ ЕИК[ЕИК], представляващо дължим корпоративен данък като на 30.03.2011 г. в ГДД с вх.№294351000226038/30.03.2011 г., която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2010 г. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - корпоративен данък в размер на 5 589 830.75 лв. /пет милиона петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки/, да потвърди неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 9 242 652,73 /девет милиона двеста четиридесет и две хиляди шестстотин петдесет и два лева и седемдесет и три стотинки/ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 55 898 307 .85 /петдесет и пет милиона осемстотин деветдесет и осем хиляди триста и седем лева и осемдесет и пет ст./ лева и да промени резултата за финансовата 2010 г., като в Част VI, ред 11 да декларира корпоративен данък за внасяне в размер на 924 265,27 /деветстотин двадесет и четири хиляди двеста шестдесет и пет лева и двадесет и седем стотинки/ лева от декларацията, а действително установения е 5 589 830.75 лв. /пет милиона петстотин осемдесет и девет лева осемстотин и тридесет лева и седемдесет и пет стотинки /лева.

На 29.03.2012 г. в ГДД с вх.№294351200248914/29.03.2012 г. , която се изисква по силата на закона - по чл. 92 от ЗКПО подадена пред ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители" [населено място], за 2011 г. да избегне установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери - корпоративен данък в размер на 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева, да потвърди неистина относно размера на данъчния финансов резултат в размер на 2 594 376, 09 /два милиона петстотин деветдесет и четири хиляди триста седемдесет и шест лева и девет ст./ лева в Част VI, ред 9.1 от декларацията, а действително установения е в размер на 105 633 496, 70 /сто и пет милиона шестстотин тридесет и три хиляди четиристотин деветдесет и шест лева и седемдесет ст./лева и да промени резултата за финансовата 2011 г., като в Част VI, ред 11 да декларира корпоративен данък за внасяне в размер на 259 437,61 /двеста петдесет и девет хиляди четиристотин тридесет и седем лева и шестдесет и една ст./ лева от декларацията, а действително установения е 10 563 349, 67 /десет милиона петстотин шестдесет и три хиляди триста четиридесет и девет лева и шестдесет и седем ст./ лева, поради което го е ОПРАВДАЛ по така повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 255, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 2, пр. 1, вр.чл.26 ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК.

С нова въззивна присъда № 3 от 30.05.2022 г. по ВНОХД № 323/2021 г. Апелативен специализиран наказателен съд, 5-ти състав на основание чл. 336, ал. 1, т. 3 вр. чл. 334, т. 2 НПК е отменил присъда от 18.02.2021 г. на Специализиран наказателен съд, 9-ти състав, постановена по нохд № 554/2015 г. В ЧАСТТА, в която подсъдимите Р. Й. Б., Д. Н. Б., М. Р. К. и П. В. В. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 321 ал.6 от НК, както и в частта за разноските, като вместо е признал подсъдимия Р. Й. Б. за НЕВИНОВЕН в това:

През периода от началото на месец януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на [населено място], [населено място] и [населено място] да е ръководил организирана престъпна група създадена с користна цел - структурирано трайно сдружение на три или повече лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, а именно такива по чл. 255 от НК, с участници М. Р. К., П. В. В., Д. Н. Б. и И. Д. И. /спрямо когото наказателното производство е прекратено/, поради което и на основание чл. 304 НПК ГО е ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. с ал. 1 от НК.

ПРИЗНАЛ е подсъдимия Д. Н. Б. за НЕВИНОВЕН в това:

През периода от началото на месец януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на [населено място], [населено място] и [населено място] да е участвал в организирана престъпна група създадена с користна цел - структурирано трайно сдружение на три или повече лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, а именно такива по чл.255 от НК, с ръководител Р. Й. Б. и участници П. В. В., М. Р. К. и И. Д. И. / спрямо когото наказателното производство е прекратено/, поради което и на основание чл. 304 НПК ГО е ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК.

ПРИЗНАЛ е подсъдимия М. Р. К. за НЕВИНОВЕН в това:

През периода от началото на месец януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на [населено място], [населено място] и [населено място] да е участвал в организирана престъпна група създадена с користна цел - структурирано трайно сдружение на три или повече лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, а именно такива по чл. 255 от НК, с ръководител Р. Й. Б. и участници П. В. В., Д. Н. Б. и И. Д. И./ спрямо когото наказателното производство е прекратено/, поради което и на основание чл. 304 НПК ГО е ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК.

ПРИЗНАЛ е подсъдимия П. В. В. за НЕВИНОВЕН в това:

През периода от началото на месец януари 2010 г. до 18.07.2012 г. на територията на [населено място], [населено място] и [населено място] да е участвал в организирана престъпна група създадена с користна цел - структурирано трайно сдружение на три или повече лица, с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание лишаване от свобода повече от три години, а именно такива по чл.255 от НК, с ръководител Р. Й. Б. и участници М. Р. К., Д. Н. Б. и И. Д. И. /спрямо когото наказателното производство е прекратено/, поради което и на основание чл. 304 НПК ГО е ОПРАВДАЛ по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. с ал. 2 от НК.

На основание чл. 190, ал. 1 от НПК направените по делото разноси за оставени за сметка на Държавата.

Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата част.

Оплакванията в касационния протест и допълнението към него са свързани с основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Поддържа се най-общо, че е направен незадълбочен и неверен анализ на доказателствените източници, като са игнорирани доказателства в полза на обвинителната теза, че като цяло оценката на доказателствените материали, направена от въззивната инстанция е необективна и едностранчива, че мотивите са схематични и че са накърнени правата на прокуратурата като страна в процеса. Навеждат се и доводи за необоснованост, които касационната инстанция не намира за необходимо да обсъжда, тъй като необосноваността не е сред касационните основния, предвидени в закона.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение намира, че са налице допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал. 3, т. 2 вр. ал. 1, т. 2 от НПК.

Липсата на мотиви при изготвянето на актовете на инстанционните съдилища е от категорията на съществените процесуални нарушения, което по необходимост налага отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане. Това е нарушение от категорията на абсолютните, тъй като се касае до закононарушение, което нарушава основни начала на правораздаването.

Прочитът на съдебния акт, изготвен от въззивния съд показва, че той доста повърхностно е подходил към изясняване на обективната истина по делото.

Апелативният специализиран наказателен съд изобщо не е изложил фактологията по делото, която възприема, а единствено се е задоволил да отбележи, че изцяло споделя фактичката обстановка, възприета от първостепенния съд. Този подход макар и не особено коректен е възможен, след като във въззивното производство се приема, че не са установено нови фактически положения. След това обаче въззивната инстанция напълно формално е изброила доказателствените материали, от които се извежда фактологията по делото. Изначално липсва анализ и съпоставка на отделените доказателства и доказателствени средства. Съгласно чл. 305, ал. 3 НПК в мотивите се посочват установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се примат, а други се отхвърлят. В конкретния случай мотивите по анализа на доказателствата и по правото не запълват необходимия стандарт за пълнота, поради което следва да се приравнят на липса на мотиви. Съдът трябва да бъде последователен в своите изводи, а непълнота на мотивите е налице, когато съдът не е обосновал или е обосновал недостатъчно някои свои изводи било по фактите, доказателствата или правото. Тези свои законови задължения въззивният съд е пренебрегнал.

Съвсем схематично е и изложението на Апелативния специализиран наказателен съд във връзка с преквалификацията на деянието от такова по чл. 321, ал. 3 в такова по чл. 321, ал. 6 НК. Въпреки, че първостепенният съд е изложил подробни съображения за това, че деянието следва да се преквалифицира в такова по чл. 321, ал. 6 НК, въззивната инстанция не е дала никакъв съдържателен и убедителен отговор за това, че не се съгласява с доводите на първия съд.

Фрагментарните разсъждения на въззивния съд, изразени в няколко изречения са от една страна неясни, а от друга и неверни, тъй като изобщо липсва задълбочен правен анализ за сходствата и разликите между престъпленията по чл. 321, ал. 3 и чл. 321, ал. 6 НК. В този смисъл е било необходимо да се проследи и

съдебната практика – Решение № 126/17.06.2016 г. на ВКС, 2-ро НО; Решение № 221/13.01.2020 г. на ВКС, 3-то НО и др.

Прочитът на въззивното решение сочи, че апелативната инстанция се е задоволила единствено да посочи, че възприема установената от първостепенния съд фактическа обстановка и даде доста пестелив отговор на някои от направените от страните възражения. От друга страна липсата на задълбоченост и яснота в изложението на въззивния съд, отново води до извод за отсъствие на издържани по смисъла на закона мотиви.

Инстанционните съдилища поначало дължат прецизно обсъждане на събраните по делото доказателства, съпоставянето им по между им, както и пълноценно обсъждане на множеството противоречия в показанията на свидетелите и обясненията на подсъдимите.

Така Върховният касационен съд констатира, че липсата на мотиви е довела до невъзможност за преценка на правилността на формирането на вътрешното му убеждение у решаващия съд.

С оглед на изложените по-горе съображения касационната инстанция намира за основателни възраженията залегнали в касационния протест, свързани с липсата на мотиви към въззивната присъда.

Предвид констатираните съществени нарушения на съдопроизводствените правила Върховният касационен съд не намира за необходимо да обсъжда оплакването за неправилно приложение на материалния закон, доколкото този въпрос следва да бъде пререшен при новото разглеждане на делото.

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 354, ал.1, т. 5 от НПК, Върховният касационен съд, Трето наказателно отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 3/30.05.2022 г. по ВНОХД № 323/2021 г. по описа Апелативен специализиран наказателен съд, 5-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на Софийския апелативен съд от друг състав на съда от стадия на съдебното заседание.

Председател:

Членове: 1.

2.